

Měsíčník EU aktualit

číslo 112,
leden 2013

strana 3	Události: V EU začal platit fiskální pakt, zatím se týká 15 zemí
strana 6	Sloupek Komise: Rok 2013 je Evropským rokem občanů
strana 8	Drobnohled: Rok 2013 ve znamení čtyř podmínek
strana 9	Hlavní téma: Daň z přidané hodnoty v Evropské unii
strana 13	Průvodce podnikáním:
Polsko

Česká spořitelna, a.s.
Olbrachtova 1929/62
140 00 Praha 4
tel.: +420 956 718 012
EU_office@csas.cz
<http://www.csas.cz/eu>

EU OFFICE (KANCELÁŘ PRO EU)

Jan Jedlička

manažer EU Office

+420 956 718 014, jjedlicka@csas.cz

Tomáš Kozelský

+420 956 718 013, tkozelsky@csas.cz

Iva Dlouhá

+420 956 718 015, idlouha@csas.cz

Helena Chamerová

+420 956 718 012, hchamerova@csas.cz

EKONOMICKÉ A STRATEG. ANALÝZY

David Navrátil

hlavní ekonom České spořitelny

+420 224 995 439, dnavratil@csas.cz

GRANTIKA ČESKÉ SPOŘITELNY

Richard Lev

ředitel odboru Projektové poradenství

+420 731 192 877, lev@grantikacs.com

Máte zájem o realizaci projektu s podporou fondů EU? Hledáte financování rozvojových plánů? Plánujete expanzi do zahraničí? Chcete získat více informací? Prosím, obraťte se na nás.

Obsahovými partnery Měsíčníku EU aktualit jsou
Zastoupení Evropské komise v ČR a portál EurActiv.cz

Informace o evropské politice
v češtině
www.euractiv.cz

Vážení čtenáři,

vítejte v roce s nešťastným číslem na konci! Přeji Vám všem, aby se co nejvíce vydařilo. Zároveň nám všem přeji, aby se nenaplnily hrozby, které nás letos čekají. Které to jsou? V rubrice Drobnohled jsme se detailněji podívali na čtyři letošní události, které mají podle našeho názoru největší potenciál rozhodit evropskou i globální ekonomiku: volby v Itálii, volby v Německu, krize kolem iránského jaderného programu a potenciální „dluhová krize“ v USA.

V Evropské unii se pomyslného předsednického žezla ujímá Irsko. A jaké jsou jeho priority pro první letošní pololetí? Na prvním místě je to dotažení vyjednávání o budoucí podobě finanční perspektivy na léta 2014 až 2020. Z dlouhodobějších záměrů chtějí Irové nakopnout ekonomický růst a tvorbu pracovních míst, podpořit malé a střední podniky či pokročit v přípravě nového Nástroje pro propojení Evropy, který by měl sloužit ke zlepšení evropské infrastruktury.

Datem 1. ledna 2013 začala platit i nová Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii, běžně nazývaná jako Fiskální (kom)pakt. Smlouvu loni v březnu podepsali představitelé 25 členských států a ratifikaci ke konci loňského roku stihlo 15 z nich. Smlouvu, která do národní legislativy zavádí období tzv. dluhové brzdy, nepodepsali pouze premiéři Velké Británie a Česka. Možná jsme natvrdli, ale stále nerozumíme tomu, proč kabinet, který se sám nazývá vládou rozpočtové odpovědnosti odmítl smlouvu o rozpočtové odpovědnosti podepsat.

Naopak zcela souzníme s rozhodnutím vlády z jejího předvánočního zasedání, že by ani letos neměla Česká republika stanovovat pevné datum členství v eurozóně. Dlouhodobě je prosperita české ekonomiky, která žije z vývozu do zemí eura, se společnou evropskou měnou sice spojena. Nicméně v současnosti má vstupenka do tohoto dříve exkluzivního klubu podobu stomiliardových příspěvků do záchranných mechanismů, což je neakceptovatelné. Správnou taktikou je tak nyní praktikovaná „Wait and see policy“.

Věděli jste, že letošní rok je v Evropské unii vyhlášen Evropským rokem občanů? Jestli ne, přečtěte si pravidelný příspěvek Zastoupení Evropské komise v ČR na straně 6. První základ občanství EU byl položen v Maastrichtské smlouvě před 20 lety a přináší několik práv; tím nejvýznamnějším je svoboda pohybu.

Zmínkou o Maastrichtské smlouvě můžeme přejít k rubrice Výlet do historie, která se již podruhé zabývá právě tímto převratným legislativním aktem v dějinách evropské integrace. Co všechno přinesla „Smlouva o Evropské unii“ a na ní navazující Amsterodamská smlouva si přečtěte na straně 15.

Hlavním tématem je tentokrát daň z přidané hodnoty. V prosinci jsme v Česku zažívali vládní krizi, jejíž důvodem (či záminkou?) bylo i zvýšení sazeb DPH. Proto jsme se nezávislým analytickým okem podívali, jak jsou tuzemské sazby této daně vysoké ve srovnání s okolními zeměmi EU. A k čemu jsme dospěli? To naleznete v hlavním tématu začínajícího na straně 9.

Vše dobré v novém roce a příjemné počtení našeho Měsíčníku Vám přeje

Jan Jedlička

Předsednictví v Radě Evropské unie se ujalo Irsko. Nejtěžším úkolem irského předsednictví bude vyjednávání o rozpočtu na období 2014–2020. Evropské unii byla udělena Nobelova cena míru. V 15 zemích Evropské unie začal od ledna platit fiskální pakt, k podpisu se připojilo 25 členských zemí bez České republiky a Velké Británie. Evropští lídři se dohodli na bankovní unii. Rusko se nabídlo pomoci Kypru s řešením finančních potíží.

POLITIKA

Hlavní prioritou irského předsednictví je podpora růstu

Na Nový rok 2013 přebíralo roli **předsednické země Rady Evropské unie Irsko**. Stalo se tak v den čtyřicátého výročí vstupu této ostrovní republiky do Evropského hospodářského společenství (EHS). Irsko se postaví do čela Rady již posedmé.

Dublin na této pozici **vystřídal Kypr**. Pozoruhodné je, že obě země byly v minulosti okolnostmi donuceny zažádat evropské partnery o finanční pomoc. Zatímco Irsko čerpá peníze od eurozóny a Mezinárodního měnového fondu již dva roky, Kypr o této možnosti zatím jedná.

Hlavní prioritou nadcházejícího předsednictví by měla být:

- **podpora růstu vedoucí k vytváření nových pracovních míst**
- **pomoc malým a středním podnikům**
- **digitální agenda**
- **tzv. Nástroj pro propojení Evropy**, který by měl v příštím programovacím období sloužit ke zlepšení evropské infrastruktury.

Na začátku letošního roku čekají Unii také další **vyjednávání o dlouhodobém finančním rámci pro období 2014–2020**. Poté, co mimořádný listopadový summit, jehož jediným tématem byla právě podoba příštího evropského rozpočtu, skončil nezdarem, by se evropští lídři měli znovu sejít letos na jaře.

Dalším tématem, které by mělo nadcházejícímu předsednictví dominovat, by měla být **podoba rodící se bankovní unie**.

V červenci 2013 bude Irsko vystřídáno v roli předsednické země Litvou.

<http://www.eu2013.ie/>

<http://www.euractiv.cz/evropske-institute/clanek/predsednictvi-rade-eu-prebira-irsko-jeho-hlavni-prioritou-je-podpora-rustu-010504>

EU převzala Nobelovu cenu, peněžní odměna pomůže dětem postiženým válkou

V Oslu se 10. prosince uskutečnilo slavnostní předávání Nobelových cen. Evropská unie získala Nobelovu cenu míru za to, „že **chránila mír v Evropě v uplynulých šesti desetiletích**“.

Ocenění společně **převzali tři nejvyšší představitelé Unie**: předseda Evropské rady Herman Van Rompuy, šéf Evropské komise José Manuel Barroso a předseda Evropského parlamentu Martin Schulz. K nim se přidali také čtyři mladí lidé ze Španělska, Itálie, Polska a Maltý.

Peněžní odměna dosahující dvou milionů eur, která je s cenou spojená, poputuje na humanitární projekt určený dětem, které jsou oběťmi války či jiných násilných konfliktů.

„Nobelova cena míru symbolizuje usmíření po celém světě. Finanční odměna by měla znamenat **naději pro největší oběti budoucích, současných i minulých obětí – děti**,“ vysvětlil Barroso.

Ceremoniálu se dále zúčastnila **řada představitelů unijních států** včetně německé kancléřky Angely Merkelové a francouzského prezidenta François Hollanda. Do Osla naopak nepřišel český premiér Petr Nečas ani prezident Václav Klaus. Z ceremoniálu se omluvili i nejvýznamnější představitelé Slovenska nebo Velké Británie.

Podle Barrosa rozhodnutí Nobelova výboru ukazuje, že „v tomto těžkém období **Evropská unie zůstává inspirací pro země i lidi po celém světě**, a silná Evropská unie je důležitá pro globální společnost.“

http://ec.europa.eu/news/eu_explained/121207_en.htm

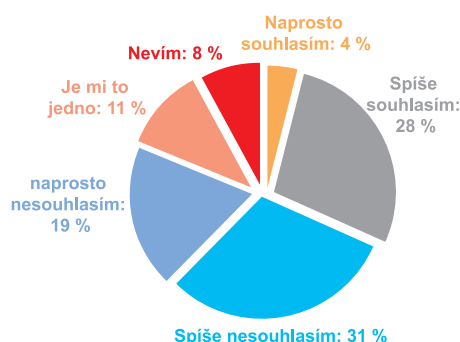
<http://www.euractiv.cz/evropske-institute/clanek/eu-dnes-prevezme-nobelovu-cenu-miru-penezni-odmena-pomuze-detem-postizenym-vaalkou-010455>

Podle poloviny Čechů neměla Nobelovu cenu míru získat EU

Z aktuálního průzkumu agentury STEM/MARK, který byl proveden **na vzorku 517 respondentů ve věku 18–59 let**, vyplývá, že 50 % české veřejnosti naprosto nesouhlasí nebo spíše nesouhlasí s oceněním EU Nobelovou cenou míru. Zastánci Nobelovy ceny pro EU tvoří jen 32 % populace, 19 % se o problematiku buď nezajímá, nebo nemá vyhraněný názor.

Mezi **hlavními odpůrci** udělení ceny jsou vysokoškolsky vzdělaní lidé (62 %). Nejčastěji uváděným argumentem odmítavého postoje je potom fakt, že **si EU cenu nezaslouží**, protože

Souhlasíte s udělením Nobelovy ceny míru EU?

Zdroj: agentura STEM/MARK; odpovědi v ČR

nedělá to, co by měla (29 %). Další 23 % odpůrců obecně nesouhlasí s udělováním ceny instituci namísto osobnosti, což bylo uváděno především vysokoškolskými studenty. Naopak stoupenci ocenění vidí **přínos EU v udržování míru (26 %) a ve sjednocování kontinentu (20 %)**.

http://www.stemmark.cz/download/press_release_nobelova_cena_2012.pdf

<http://www.euractiv.cz/evropske-institute/clanek/podle-poloviny-cechu-nemela-nobelovu-cenu-miru-ziskat-eu-010495>

EKONOMIKA A EURO

V EU začal platit fiskální pakt, zatím se týká 15 zemí

1. ledna 2013 vešla v platnost **Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii**, běžně nazývaná jako fiskální pakt. Hlavním cílem této mezivládní smlouvy je zajistit stabilitu eurozóny.

Fiskální pakt požaduje, aby státy, které se k němu rozhodnou připojit, do jednoho roku od vstupu v platnost této smlouvy přijaly právní předpis, který zajistí, že **strukturální schodek státního rozpočtu nepřesáhne 0,5 % HDP**. Země, jejichž dluh převyšuje 60 % HDP, pak musí snižovat jeho výši minimálně o 5 % ročně.

Podmínkou pro to, aby smlouva vstoupila v platnost v lednu 2013, byla její **ratifikace alespoň 12 zeměmi eurozóny**. Přesně tento počet států také zatím smlouvu přijal. Kromě Irska, které jako jediné o budoucnosti dokumentu rozhodovalo v referendu, jsou to Portugalsko, Španělsko, Francie, Německo, Itálie, Rakousko, Slovinsko, Řecko, Finsko, Kypr a Estonsko. Ze zemí platících eurem tak ratifikaci zatím nedokončilo pouze Slovensko, Malta a země Beneluxu.

Mimo eurozónu pak celý ratifikační proces proběhl v **Rumunsku, Litvě a Lotyšsku**. Smlouva je tak zatím **platná v 15 zemích Evropské unie**.

K ratifikaci smlouvy se v březnu 2012 svým podpisem zavázalo 25 členských států EU. Naopak **česká vláda se společně s Velkou Británií rozhodla k paktu nepřipojit**.

Podle představ kabinetu Petra Nečase by měl být tento dokument nahrazen ústavním zákonem o rozpočtové odpovědnosti, který by měl platit od roku 2014. Takzvaná „dluhová brzda“ by měla zabránit tomu, aby český veřejný dluh překročil 50 % HDP. V opačném případě bude muset vláda neprodleně požádat Poslaneckou sněmovnu o vyslovení důvěry.

http://european-council.europa.eu/media/639235/st00tscg26_en12.pdf

<http://www.euractiv.cz/ekonomika-a-euro/clanek/v-eu-zacal-platit-fiskalni-pakt-zatim-se-tyka-15-zemi-010506>

O bankovní unii je rozhodnuto, další integrace zatím zůstává v jednání

Evropští lídři jednali na summitu v Bruselu o budoucnosti eurozóny a **vytvoření jednotného bankovního dohledu**.

Česká republika při jednání o bankovní unii nakonec **nepoužila právo veta**, protože podle náměstka ministra financí Radka Urbana vyjednalo Česko dostatečné záruky a pojistky, aby fungování jednotného bankovního dohledu ze strany Evropské centrální banky nemohlo ohrozit dohledové pravomoci a stabilitu českého finančního sektoru.

V **Evropském bankovním úřadu (EBA)** má vzniknout systém odděleného hlasování s prostou většinou. Znamená to, že rozhodnutí úřadu bude muset schválit jak většina zemí eurozóny, tak většina zemí, které eurem neplatí.

Summit se také zabýval **prohloubením integrace zemí používajících euro**. V létě se totiž unijní lídři dohodli, že právě prosincový summit přinese cestovní mapu pro zásadní změny v architektuře eurozóny. Podle diplomatů jde však o běh na dlouhou trať a členské státy před sebou ještě mají řadu jednání.

V budoucnu by měl vzniknout **samostatný rozpočet pro země eurozóny**, který by mohla financovat například daň z finančních transakcí. Rozpočet by mohl sloužit jako **ochrana před externími šoky pro země postižené krizí**. To se však příliš nezamlouvá Německu. Kancléřka by ráda směřovala peníze z „fondu“ na posilování konkurenceschopnosti.

Nový rozpočet by měl být navíc **„velmi omezený“** – nacházet by se v něm mělo **10 až 20 miliard eur**. Některé země dávají přednost tomu, aby se EU do jeho vytváření pustila až poté, co bude dosaženo shody nad víceletým finančním rámcem pro celou Unii. O rozpočtu pro eurozónu i o „smluvních dohodách“ by mělo být více jasno do června příštího roku.

http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/134353.pdf

<http://www.euractiv.cz/ekonomika-a-euro/clanek/o-bankovni-unii-je-rozhodnuto-dalsi-integrace-zatim-zustava-v-jednani-summit-eu-010474>

Rusko nabízí, že se zapojí do finanční pomoci Kypru

Podle ČTK, **Kypr vzhledem k finančním potížím**, kterým teď čelí, a snížení ratingu od agentury Standard & Poor's o další stupně z B na CCC+ jedná v současnosti se zástupci mezinárodních finančních věřitelů o poskytnutí záchranného úvěru.

K otázce Kypru se vyjádřil i **ruský prezident Vladimir Putin** na vrcholné schůzce mezi EU a Ruskem konající se v Bruselu. Na této schůzce se probíral, mj. bezvízový styk, spolupráce v energetické oblasti, lidská práva a situace v Sýrii. Vladimir

Česká republika stále není připravena na přijetí společné měny. Vyplývá to ze zprávy vydané Českou národní bankou a Ministerstvem financí. Největšími překážkami jsou nedokončená reálná konvergence a nutnost dokončit některé reformy. Evropská komise chystá opatření na zvýšení zaměstnanosti mladých lidí. Komise schválila výjimku pro Českou republiku, ta tak může i nadále přidělovat elektrárnám určité množství bezplatných emisních povolenek.

Putin Evropské komisi navrhl, že by se do mezinárodní pomoci Kypru mohlo zapojit i Rusko.

"Nám není příjemné do toho zasahovat. Pokud ale dosáhneme dohody, tak nevyklučujeme, že se zapojíme do snahy stabilizovat finanční situaci Kypru," řekl Putin novinářům. Tuto pomoc si však Rusko podmiňuje tím, že se nejprve stanoví, **jakým způsobem bude tato pomoc probíhat.**

Eurozóna už zvažuje několik variant podob pomoci Kypru, včetně i odpisu části dluhu. Některé státy by však raději uvítaly restrukturalizaci.

Čas pro společnou měnu zatím v České republice nenastal

Česká republika ani v příštím roce **nestanoví cílové datum pro přijetí společné evropské měny.** Na základě ekonomických analýz takový krok nedoporučila Česká národní banka (ČNB) ani ministerstvo financí (MF). Vláda toto společné doporučení přijala na svém předvánočním zasedání.

ČNB a ministerstvo vycházely z každoročního vyhodnocení plnění maastrichtských konvergenčních kritérií a stupně ekonomické sladěnosti ČR s eurozónou.

Kritérium konvergence úrokových sazeb i kritérium podílu vládního dluhu na hrubém domácím produktu Česká republika v současné době plní a podle analýzy to lze očekávat i v budoucnu.

Česko však momentálně **neplní kritérium rozpočtového deficitu** – kvůli zaúčtování církevních restitucí bude deficit pro letošek činit 5 % HDP. Od roku 2013 by ale ČR měla při udržení plánované konsolidační strategie toto kritérium plnit.

Kritérium cenové stability znamená, že inflace nesmí v uchazečské zemi během posledního roku překračovat o více než 1,5 procentního bodu průměrnou míru inflace ve třech členských zemích EU, které dosáhly nejlepších výsledků. Letos tento požadavek Česká republika nesplnila, ČNB a MF ale očekávají, že v dalších letech by se to mělo podařit.

Kritérium stability měnového kurzu ČR aktuálně neplní, protože se ještě nenachází v kurzovém mechanismu ERM II.

Hlavními překážkami na cestě k euru jsou podle analýz **nedokončený proces reálné ekonomické konvergence** a nutnost **dokončit reformy směřující k dlouhodobé udržitelnosti veřejných rozpočtů.**

Vstup do eurozóny bude pravděpodobně podmíněn účastí ve společných institucích a mechanismech, které představují další náklady, např. **vstup do Evropského stabilizačního mechanismu**, tedy stálého krizového mechanismu finanční pomoci pro státy platící eurem. Do budoucna bude pravděpodobně třeba počítat také se členstvím ve fiskální a bankovní unii.

<http://www.cnb.cz/miranda2/export/sites/www.cnb.cz/cs/>

[menova politika/strategie dokumenty/download/maastricht_vyhodnoceni_2012.pdf](http://www.euractiv.cz/cr-v-evropske-unii/clanek/cas-pro-euro-zatim-v-ceske-republice-nenastal-integrace-eurozona-cnb-maastrichtska-kriteria-spolecna-mena-fiskalni-bankovni-unie-010499)

<http://www.euractiv.cz/cr-v-evropske-unii/clanek/cas-pro-euro-zatim-v-ceske-republice-nenastal-integrace-eurozona-cnb-maastrichtska-kriteria-spolecna-mena-fiskalni-bankovni-unie-010499>

ZAMĚSTNANOST A SOCIÁLNÍ POLITIKA

Evropská komise navrhuje opatření ke zlepšení zaměstnanosti mladých

Nezaměstnanost mladých je dnes palčivým problémem v mnoha zemích Evropské unie. Nejhorší situace je **v Řecku a Španělsku**, kde bez práce je zhruba 55 % mladých. Ani v dalších státech není situace růžová, v jedenácti členských zemích míra nezaměstnanosti u této skupiny převyšuje 25 %. Čísla se v navíc v tomto ohledu **od roku 2008 značně zhoršila.** V roce 2011 dosáhl počet lidí do 25 let, kteří jsou bez zaměstnání déle než jeden rok, 1,6 milionů (oproti 0,9 milionů z roku 2008).

Evropská komise se s ohledem na tato vysoká čísla rozhodla zareagovat a **navrhuje opatření**, která by měla členským státům pomoci tento nepříznivý trend zvrátit. Navrhované doporučení členským státům ohledně zavedení záruk pro mladé lidi by mělo zajistit, aby **mladí lidé do 25 let dostali kvalitní nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, učňovské přípravy nebo stáže do čtyř měsíců poté**, co odešli ze systému formálního vzdělávání nebo se stali nezaměstnanými.

Evropská komise v navrhovaném doporučení vyzývá členské státy, aby vytvořily silná partnerství se zúčastněnými stranami, zajistily rychlou intervenci služeb zaměstnanosti a dalších partnerů působících na podporu mladých lidí a aby přijaly podpůrná opatření umožňující integraci mladých na trhu práce.

Ke zlepšení situace chce Komise přispět několika způsoby:

- poskytování finančních prostředků Evropské unie
- povzbuzování k výměně osvědčených postupů mezi členskými státy.

Větší důraz na sledování zavádění záruk pro mladé lidi v praxi by měl být prováděn i v rámci evropského semestru.

Česká republika se v počtu nezaměstnaných lidí mladších 25 let sice nachází pod průměrem Evropské unie, nicméně od loňského roku jejich počet roste a pohybuje se kolem 20 %. MPSV v současné době připravuje projekt spolufinancovaný z evropských peněz, kdy budoucí absolventi budou nastupovat jako stážisté do firem, kde si osvojí pracovní návyky a získají praktické znalosti v oboru, který studují. Projekt by měl začít fungovat od února příštího roku

http://ec.europa.eu/ceskarepublika/press/press_releases/12_1311_cs.htm

http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-12-938_en.htm
<http://www.euractiv.cz/socialni-politika/clanek/eu-vyzyva-staty-k-podpore-zamestnanosti-mladych-mpsv-jim-bude-nabizet-staze-010477>

Míra nezaměstnanosti u mladých 15–24 let, v %

Německo	8,1	Francie	25,4
Rakousko	8,9	Litva	26,5
Nizozemsko	9,7	Polsko	27,1
Dánsko	12,9	Kypr	29,3
Malta	16,3	Bulharsko	29,6
Slovensko	17,5	Maďarsko	29,9
Lucembursko	18,2	Slovensko	30,1
Belgie	18,9	Irsko	30,2
Finsko	19,0	Lotyšsko	31,9
Estonsko	19,1	Itálie	35,9
ČR	19,8	Portugalsko	39,0
UK	20,2	Španělsko	54,7
EU-27	23,2	Řecko	57,6
Švédsko	23,3	Rumunsko	n/a
Eurozóna	23,6		

Zdroj: Eurostat, září 2012

ENERGETIKA A DOPRAVA

Schválení derogace emisních povolenek

Evropská komise definitivně rozhodla o tom, že Česká republika může v další fázi evropského emisního obchodování nadále **přidělovat elektrárnám určité množství bezplatných emisních povolenek**, zatímco jejich konkurenti v západní Evropě je budou nakupovat v aukcích.

Od příštího roku by totiž měla všechna evropská odvětví energetiky nakupovat své povolenky v dražbách nebo na trhu. Některé země ale dostaly na základě revidované směrnice o EU ETS z roku 2009 **možnost požádat o dočasnou výjimku z tohoto pravidla**.

Musí však **splnit několik podmínek**. Mezi nimi figuruje například požadavek, aby částka odpovídající hodnotě bezplatných povolenek byla **investována do modernizace energetické infrastruktury, diverzifikace skladby energie a čistých technologií**. Proto musela ČR, stejně jako další státy žádající o tzv. derogační povolenky, předložit investiční plán.

Ten nejprve **schválilo Generální ředitelství Evropské komise pro klima**, svůj souhlas však muselo připojit ještě **Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž**.

Komise totiž musela českou žádost přezkoumat s ohledem na to, že některé investiční projekty by mohly vést k posílení postavení společnosti ČEZ na trhu s elektřinou. **Tržní hodnota**

derogačních povolenek pro Česko činí podle Evropské komise **1 878 milionů eur**.

Komise schválila podobnou žádost také **Maďarsku**, již dříve dostaly povolení **Estonsko, Kypr a Rumunsko**.

<http://www.mzp.cz/cz/derogace>

<http://www.euractiv.cz/energeticka-ucinnost/clanek/derogace-emisnich-povolenek-schvaleny-sve-kritiky-vsak-maji-dal-eu-ets-emise-co2-zelena-usporam-010489>

INFORMAČNÍ SPOLEČNOST

Poplatky za volání se v Česku musí snížit ještě víc, požaduje Komise

Evropské komisi se nezamlouvá návrh Českého telekomunikačního úřadu (ČTÚ) na snížení sazeb za ukončení volání. I snížené ceny, které úřad za některé služby navrhuje, jsou totiž dvakrát vyšší než v jiných státech Evropy. **Návrh ČTÚ proto Komise pozastavila**.

Poplatky za ukončení volání jsou ceny, které si operátoři vzájemně účtují za hovory mezi jednotlivými sítěmi. V konečném důsledku se pak mohou promítat do cen volání, které platí zákazníci.

Český telekomunikační úřad sazby v mobilních sítích **naposledy snížil letos v létě** z původních 1,08 Kč na 55 haléřů za minutu volání. Od začátku nového roku by se nyní měly **dále snížit na 27 haléřů za minutu**. Podobně mají mířit dolů i v pevných sítích. Ve srovnání s cenami v dalších členských státech to prý však nestačí. Kritici dlouhodobě upozorňují na to, že **ceny volání jsou v České republice v porovnání se zahraničím příliš vysoké**.

Nová regulace cen navržená Českým telekomunikačním úřadem **není podle Komise v souladu se zásadami telekomunikačních předpisů EU**, podle kterých musí členské státy podporovat hospodářskou soutěž a zájmy spotřebitelů.

Problematický je také způsob, na jehož základě ČTÚ navrhované ceny vypočítává. Podle Komise **úřad uložil velkoobchodní ceny**, které neberou v potaz technologie založené na sítích nové generace.

Způsob výpočtu nákladů a přiměřené ceny přitom bude důležitý, pokud se ČTÚ podaří prosadit připravovanou analýzu a regulaci mobilního volání. ČTÚ prý navíc dostatečně nevysvětlil, proč se jeho návrh vztahuje pouze na společnost Telefónica, která nabízí pevné telefonní linky, a na tři největší české operátory. Na jiné firmy na trhu by se regulace nevztahovala.

http://europa.eu/rapid/press-release_IP-12-1350_cs.htm

<http://www.euractiv.cz/obchod-a-export0/clanek/poplatky-za-volani-se-v-cesku-musi-snit-jeste-vic-pozaduje-komise-mobilni-site-operatori-telefonica-telefon-010458>

Zastoupení Evropské komise v ČR naplňuje Měsíčník EU aktualit příspěvky do rubriky „Sloupek Komise“. V tomto čísle se věnuje roku 2013 jakožto Evropskému roku občanů. Připomíná 20. výročí od položení právního základu občanství EU. V průběhu roku bude organizována řada akcí po celé Evropské unii, které budou lidem vysvětlovat, jak mohou využívat lépe svých práv.

ROK 2013 JE EVROPSKÝM ROKEM OBČANŮ

Rok 2013 byl Evropskou unií vyhlášen Evropským rokem občanů. Před dvaceti lety byl v Maastrichtské smlouvě poprvé položen právní základ občanství EU. Evropský rok letos poukáže na to, co EU občanům již přinesla, zdali byla naše očekávání splněna a které překážky je třeba ještě překonat.

Občanství EU zaručuje Evropanům dodatečná práva, která jdou nad rámec práv garantovaných občanstvím členského státu. Patří mezi ně kupříkladu právo volit a být volen v místních a evropských volbách v členském státě EU, v němž žijí, právo na konzulární ochranu v zahraničí za stejných podmínek jako občané jiného členského státu, právo podat petici k Evropskému parlamentu, stížnost evropskému veřejnému ochránci práv (evropskému ombudsmanovi) nebo nově zavedené právo zapojit se do evropské občanské iniciativy.

Nejvíce ceněným právem občanů EU je svoboda pohybu. Evropané podniknou v EU více než miliardu cest ročně a stále více jich využívá právo žít v jiném členském státě EU: odhaduje se, že v roce 2010 žilo mimo svoji domovinu asi 12 milionů občanů. Kromě toho přibližně 40 milionů občanů nakupuje po internetu zboží a služby z jiných evropských zemí.

Přes veškeré úsilí se však i nadále setkáváme při výkonu těchto svých práv s řadou překážek a omezení. Evropská komise proto v roce 2012 uskutečnila doposud nejrozsáhlejší celoevropskou veřejnou konzultaci nazvanou [Vaše práva. Vaše budoucnost](#). Evropská exekutiva v ní požádala občany, aby popsali problémy, s nimiž se setkávají při stěhování po EU, při práci, studiu nebo dovolené v jiném členském státě, při výkonu svých volebních a spotřebitelských práv. Příspěvky vyhodnotí ve zprávě o občanství, kterou uveřejní dne 9. května 2013. Komise zde představí rovněž další unijní návrhy k odstranění překážek, které dosud brání občanům v plném využívání svých práv. Jeden rok před evropskými volbami v roce 2014 je také vhodnou dobou k rozsáhlé diskusi o budoucnosti.

V průběhu Evropského roku občanů bude v celé EU organizována řada informačních akcí, které mají za cíl vysvětlit lidem, jak mohou svých práv co nejlépe využívat. Jednou z hlavních akcí bude [celoevropská diskuse s občany](#) o budoucnosti Evropské unie a reformách ke zlepšení jejich každodenního běžného života. V řadě evropských měst budou politici naslouchat názorům občanů. Podněty budou využity k dalšímu posílení občanských práv a jejich plnému respektování. První diskuse již proběhly ve Španělsku, Rakousku a Německu, mnoho dalších bude následovat i v ostatních členských zemích.

Evropský rok občanů bude oficiálně zahájen diskusí s občany 10. ledna 2013 v Dublinu, načasovanou na začátek irského předsednictví Rady EU.

Komise bude úzce spolupracovat i s orgány členských států (na národní, regionální a místní úrovni) a organizacemi občanské společnosti.

Výslovně ke spolupráci s Komisí na Evropském roce občanů bylo ustaveno sdružení organizací občanské společnosti na úrovni EU. Toto sdružení s názvem „European Year of Citizens Alliance“ (EYCA, <http://ey2013-alliance.eu>) je klíčovým strategickým partnerem zastupujícím občanskou společnost.

Koordinací Evropského roku občanů byl v České republice pověřen Úřad vlády ČR. Spolu se Zastoupením Evropské komise v ČR a dalšími spolupracujícími partnery budou organizovány různé akce na podporu informovanosti veřejnosti o právech občanů Evropské unie. První z nich je panelová diskuse, jež se zamyslí nad přetrvávajícími překážkami volného pohybu při výkonu zaměstnání v jiné členské zemi EU a která se uskuteční dne 8. ledna v Evropském domě v Praze.

Doplňující informace

Evropský rok je každých 12 měsíců věnován jiným prioritám. Kupříkladu v roce 2011 se Evropská unie zaměřila na dobrovolnictví a v roce 2012 upozorňovala na problematiku aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity. Agenda spojená s organizováním Evropského roku patří v Komisi do portfolia místopředsedkyně EK Viviane Reding, která odpovídá za spravedlnost, základní práva a občanství.

Stránky Evropského roku občanů 2013:

<http://www.europa.eu/citizens-2013>.

V rubrice Informační servis zobrazujeme nadcházející zasedání klíčových rozhodovacích orgánů Evropské unie, které jsou doplňovány dalšími významnými událostmi typu mezinárodních summitů se světovými velmocemi apod.

Agenda jednání těchto klíčových orgánů je s ohledem na její maximální aktuálnost připravována často jen několik dní před vlastním jednáním a je možno ji vyhledat na tomto odkazu:

<http://europa.eu/newsroom/calendar/>

Zasedání klíčových institucí EU

14. – 17. 1. 2013	Štrasburk, Francie
- Plenární zasedání Evropského parlamentu	
17. – 18. 1. 2013	Dublin, Irsko
- Neformální setkání ministrů spravedlnosti a záležitostí vnitra	
20. – 21. 1. 2013	Dublin, Irsko
- Neformální setkání ministrů pro evropské záležitosti	
21. 1. 2013	Brusel, Belgie
- Euroskupina	
22. 1. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro hospodářské a finanční záležitosti (ECOFIN)	
28. – 29. 1. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro zemědělství a rybolov	
31. 1. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro zahraniční záležitosti	
4. – 7. 2. 2013	Štrasburk, Francie
- Plenární zasedání Evropského parlamentu	
4. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro všeobecné záležitosti	
7. – 8. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Evropské rady	
11. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Euroskupina	
12. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro hospodářské a finanční záležitosti (ECOFIN)	
15. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro vzdělávání, mládež, kulturu a sport	
18. 2. 2013	Brusel, Belgie
- Zasedání Rady pro zahraniční záležitosti	

Zdroj: www.europa.eu, přístup ke dni 2. 1. 2013

Cílem rubriky Drobnohled je podívat se detailněji komentovanou podobou na aktuální témata, která hýbou domácí, evropskou či globální politikou. S nástupem roku 2013 jsme se nemohli vyhnout vytažení kříšťálové koule, abychom odhalili, co nás letos čeká a nemine. Ačkoliv by poslední dvojčíslí nového roku mohlo vyvolat negativní očekávání, rok to nemusí být nutně nešťastný. Předpokladem je však splnění čtyřech podmínek.

ROK 2013 VE ZNAMENÍ ČTYŘ PODMÍNEK

Nástup nového roku s nešťastným číslem na konci v sobě nutně vyvolává obavu, zda nebude celý nešťastný. Nemusí to tak být, pokud budou splněny níže uvedené čtyři podmínky. Dvě se vztahují k ekonomice zemí Evropské unie, resp. eurozóny, další dvě jsou globálního charakteru.

1. Italští voliči odolají vábení Berlusconiho

Sezónu důležitých parlamentních voleb odstartují v únoru na Apeninském poloostrově, kde se chce znovu dostat na výsluní politicky nesmrtelný mediální magnát a vyhlášený svůdník Silvio Berlusconi. Připomeňme si, že premiérské žezlo předal pod tlakem finančních trhů i tehdejšího politického partnera Umberta Bossiho z Ligy severu v listopadu 2011 do rukou šéfa technokratické vlády Maria Montiho. Ten začal provádět nezbytné strukturální kroky a úspory ve veřejných financích a znovuobnovil důvěru finančních investorů.

Případný návrat Silvia Berlusconiho, který je mimo jiné nejdéle sloužícím italským předsedou vlády od druhé světové války, by finanční investoři nejspíše potrestali úprkem z italského dluhu a země na Apeninském poloostrově by patrně skončila v náručí záchranného fondu Evropského stabilizačního mechanismu a Mezinárodního měnového fondu. Je však otázkou, zda by i pro tyto instituce nebyla třetí největší země eurozóny příliš velkým soustem.

2. Spořádaný německý volič se zachová spořádaně

Klíčovým mezníkem v řešení dluhové krize eurozóny se stanou podzimní německé volby. Případné odpisy řeckého dluhu věřitelskými státy či dokonce odchod Řecka z eurozóny by sice z dlouhodobého hlediska významným způsobem posunuly řešení dluhové krize, nicméně krátkodobě by vyvolaly politické, finanční a ekonomické turbulence. A to je přesně to, čemu se bude kancléřka Angela Merkelová v době předvolební kampaně snažit vyhnout. Proto neočekávám, že by do německých voleb byly přijaty některé z výše uvedených radikálních kroků.

V zájmu evropské ekonomiky je, aby německý volič ve volbách ponechal v kancléřském křesle Angelu Merkelovou nebo ji vystřídal volebním lídrem opoziční SPD. Obě strany jsou proevropské a po volbách budou prosazovat patrně jediné možné řešení ve formě odpisů řeckého dluhu (a portugalského?) veřejnoprávními investory typu Mezinárodního měnového fondu a Evropské centrální banky. Zároveň pod taktovkou (znovu)zvoleného německého kancléře členské státy začnou intenzivně, i když skrytě veřejnosti, vyjednávat návrat Řecka k drachmě.

3. Íránští ajatolláhové upřednostní pragmatismus

Globální politickou událostí číslo jedna bude patrně řešení krize okolo kontroverzního íránského jaderného programu. Pro globální bezpečnost i ekonomickou výkonnost je nezbytné,

aby íránský režim upozadil fundamentalismus ve prospěch pragmatismu.

Dobrou vůlí u jednacího stolu zabrání vojenské akci ze strany Spojených států a/nebo Izraele, které by spolu s dalšími odvetynými kroky výrazným způsobem zvýšily napětí nejen na Blízkém východě. Jeho důsledkem by byly raketově rostoucí ceny ropy a dalších strategických komodit, které by udusily probouzející se ekonomické oživení ve vyspělém světě včetně Evropy a České republiky.

4. Demokraté a republikáni se dohodnou

Zásadní podmínkou pro šťastný nový rok 2013, alespoň v oblasti globální ekonomiky, je přijatelné řešení katastrofální fiskální situace v USA. Vždyť loňský schodek veřejných financí nejspíše dosáhl téměř 110 % vůči HDP (finální čísla ještě nebyla zveřejněna), což je jen o trošku méně než mají proslulí dlužníci s nálepkou PIIGS (Portugalsko, Itálie, Irsko, Řecko a Španělsko).

Optimisticky věříme, že tradičně silná severoamerická zima zchladí hlavy amerických zákonodárců, kteří sice na poslední chvíli odvrátili pád z fiskálního útesu, ale na konci února je stejně čeká náraz do stropu zadlužení. Demokraté a republikáni se za dohledu prezidenta Baracka Obamy dohodnou na střednědobé konsolidaci veřejného zadlužení a odvrátí tak zpochybnění důvěryhodnosti USA jako bezpečného přístavu pro finanční investory.

A co Česká republika v kontextu EU?

Přestože disponujeme, a rádi se tím v současné krizi chlubíme, stále vlastní měnovou politikou, stejně zůstaneme ve vleku událostí v zahraničí, zejména v eurozóně. U země, která téměř čtyři pětiny své produkce vyváží a většinu do zemí EMU, to ani jinak být nemůže.

Z pozice desetimilionové země, která má navíc v Unii pověst nevyzpytatelného partnera, bude i náš vliv na zásadní události v evropské i globální ekonomice minimální. Pomáhat s řešením dluhové krize ve formě našeho dobrovolného příspěvku do záchranných mechanismů není v době napjatého stavu našich veřejných financí naším národním zájmem. Spíše můžeme lídrům eurozóny držet palce a neházet jim klacky pod nohy, jako bylo například odmítání dokončení ratifikace Smlouvy o ESM.

Možná pro letošní rok nastala doba na přehodnocení naší nesrozumitelné neúčasti na Fiskálním kompaktu neboli Smlouvě o rozpočtové odpovědnosti. Vždyť z celé evropské sedmadvacítky se kromě nás neúčastní již jen Velká Británie, která je možná vůči České republice vůbec nejdolnější členskou zemí EU.

Jan Jedlička, EU Office ČS

Dne 1. ledna 2013 vešly po dlouhých diskusích v platnost nové sazby daně z přidané hodnoty v České republice. Pohled na vývoj sazeb u nás, ale i na genezi a aktuální výši sazeb DPH jednotlivých členských států Evropské unie přináší toto číslo Měsíčníku EU aktualit. Jak si vlastně ČR stojí ve srovnání s ostatními státy EU a jaké trendy v DPH můžeme sledovat? Nejen o tom se dočtete v našem aktuálním tématu.

DAŇ Z PŘIDANÉ HODNOTY V EVROPSKÉ UNII

ÚVOD

Kabinet premiéra Petra Nečase má za sebou další bouřlivý rok a nepoložily ho ani četné vládní krize. Ta poslední prosincová byla vyvolána mimo jiné i návrhem na zvýšení daně z přidané hodnoty, kdy základní i snížená sazba byly s účinností od letošního roku shodně zvýšeny o 1 procentní bod na 21 %, respektive 15 %. Zapomeňme nyní na vlastní schvalovací proceduru, kdy se podnikatelé i spotřebitelé výši nové daně z přidané hodnoty dozvěděli necelé dva týdny před jejím zavedením a podívejme se na samotnou výši daně. Je česká DPH i po jejím zvýšení v evropském kontextu nadprůměrně vysoká?

Stále hladší fungování jednotného vnitřního trhu v EU si vyžaduje harmonizaci řady ekonomicko-podnikatelských oblastí. Stanovení jednotných nebo aspoň koordinovaných pravidel tak neunikla ani oblast zdanění, která byla tradičně považována za výsostné území národních států.

V souvislosti s daňovou harmonizací můžeme v EUsledovat dva hlavní proudy: harmonizace přímých a nepřímých daní.

Harmonizace přímých daní

Oblast přímého zdanění, tedy zejména daní ze zisku korporací či daní z mezd zaměstnanců, je evropským harmonizačním

trendem dotčena jen okrajově. Spolupráce mezi členskými státy se projevuje zejména při poskytování daňových informací, zamezování dvojího zdanění, danění úroků či licenčních poplatků nebo v boji proti daňovým rájům. Na evropské úrovni pak již několik let probíhá neplodná diskuse o přijetí směrnice upravující společný daňový základ podnikatelů (sazba by zůstala v pravomoci členských států), kterou řada států nadále silně odmítá.

Harmonizace nepřímých daní

Oblast nepřímých daní je upravována společnými celoevropskými pravidly mnohem více a prakticky již od počátků ekonomické integrace Evropy. Důvodem je snaha odstranit maximum překážek pro volný pohyb zboží a služeb mezi členskými státy. Harmonizace je na vysokém stupni jak v oblasti selektivních nepřímých daní uvalených na vybrané komodity (tzv. spotřební daně neboli akcízy), tak i u všeobecné nepřímé daně, která má v EU podobu daně z přidané hodnoty. Analýza této daně, její geneze, právní úpravy a hlavně aktuální výše sazeb v jednotlivých členských zemích je předmětem tohoto příspěvku.

LEGISLATIVNÍ UKOTVENÍ DPH V EU

Nejdůležitější přijaté směrnice upravující DPH v EU

Název směrnice	Rok vydání	Stručný obsah
První směrnice 67/227/EHS	1967	definice DPH a zdůvodnění nutnosti přejít na systém DPH k 1. 1. 1970
Druhá směrnice 67/228/EHS	1967	definice předmětu zdanění, osob podléhajících dani, sazeb daně, ostatních základních pojmů
Šestá směrnice 77/388/EHS	1977	dřívější základní směrnice: sjednocení výkladu základních pojmů: základ daně, teritoriální dosah, zahrnuté osoby, místo zdanitelného plnění, sazby daně + zavedení odvodu z národních výnosů DPH do společného rozpočtu EU
Osmá směrnice 79/1072/EHS	1979	vrácení DPH osobám povinným k dani neusazeným v EU
Desátá směrnice 84/386/EHS	1984	úprava místa zdanitelného plnění u pronájmu movitých věcí
Třináctá směrnice 86/560/EHS	1986	vrácení DPH osobám povinným k dani na území ES
Směrnice 91/680/EHS	1991	zrušení daňových hranic uvnitř ES
Směrnice 92/77/EHS	1992	stanovení minimálních sazeb daně od 1. 1. 1993
Směrnice 2006/112/ES	2006	současná základní směrnice upravující DPH platná od 1. 1. 2007, kodifikace dosavadních právních úprav DPH v EU

Zdroj: Jan Široký – Daně v Evropské unii, webové stránky DG TAXUD EK

Zavedení systému daní z přidané hodnoty v Evropské unii je komplexním a stále inovovaným projektem, který je upraven prostřednictvím evropské legislativy. Základním kamenem je

Smlouva o fungování Evropské unie, která v článku 113 vymezuje legislativní postup při harmonizaci daňových předpisů. Na základě tohoto článku jsou přijímány směrnice (v méně důležitých

oblastech i přímo platící nařízení), které musí být implementovány každým členským státem do své národní legislativy.

První směrnice byly přijaty již v 60. letech minulého století. Od té doby byla přijata řada dalších směrnic, které jsou kromě standardního označení každé evropské směrnice značeny i řadovými číslovkami, které jsou součástí jejich oficiálního názvu.

Klíčová směrnice 2006/112/ES

Aktuální základní právní úprava daně z přidané hodnoty v EU. Vstoupila v platnost 1. 1. 2007 s tím, že v ní obsažená pravidla

musely členské státy implementovat do 1. 1. 2008. Při svém přijetí směrnice zrušila a do svého textu vtělila dosavadní normy upravující DPH, zejména několikrát novelizovanou šestou směrnicí z roku 1977. O převratném vývoji v regulaci DPH svědčí i to, že tato základní směrnice (77/388/EHS) byla od své platnosti již desetkrát novelizována.

Pramenem harmonizace DPH jsou ale i judikatury Evropského soudního dvoru a některá přijatá nařízení; například Nařízení Rady (ES) 1798/2003 ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty a o zrušení nařízení (EHS) č. 218/92.

AKTUÁLNÍ SAZBY DPH V EU

Počet sazeb DPH a jejich výše se v jednotlivých státech Evropské unie liší, nicméně některá pravidla se musí dodržovat. Minimální – a stále platné – hranice daňových sazeb zavedla již směrnice 92/77/EHS z října 1992, která vstoupila v platnost od ledna 1993, a následně i směrnice 2006/112/ES z listopadu 2006.

Podle těchto norem nesmí být základní sazba nižší než 15 % a členské státy mohou uplatňovat jednu či dvě snížené sazby, které však nesmí být nižší než 5 %. Směrnice také povoluje členským státům přechodné období, ve kterém mohou využívat nižší než 5% sníženou sazbu daně. Směrnice obsahuje i řadu výjimek, které si členské státy při vyjednávání vybojovaly.

V praxi uplatňované sazby DPH můžeme rozdělit na:

- základní sazbu (standard rate)
- sníženou sazbu (reduced rate)
- super sníženou sazbu (super-reduced rate)
- „mezisazbu“ (parking rate)
- nulovou sazbu (zero rate)

Standardně jsou používány dvě až tři sazby. Výjimkou jsou Dánsko, které má jednotnou sazbu 25 % (neznamená to však, že všechno podléhá této sazbě, některé zboží a služby jsou od daně z přidané hodnoty osvobozeny) a Lucembursko, které má čtyři sazby DPH (supersníženou, dvě snížené a základní). Možnosti mít supersníženou daň (tzn. nižší než 5 %) využívá pět států Evropské unie (už zmiňované Lucembursko, Francie, Irsko, Itálie a Španělsko). V některých státech (Belgie, Irsko, Lucembursko, Rakousko a Portugalsko) je taky uplatňována „mezisazba“ (parking rate), která plní funkci opatření zmírňující přechod ze snížené sazby DPH na sazbu základní. Výše této „mezisazby“ se v těchto státech pohybuje od 12 % do 13,5 %. Kromě již výše zmiňovaných sazeb existuje i osvobození od DPH u některých služeb či zboží. Tato nulová sazba je dána historickým vývojem a je uplatňována dočasně u některých členských států EU (např. Irsko, Malta, Spojené království), ve kterých ji měly stanovenou i před rokem 1991.

Základní sazba se k lednu 2013 pohybuje od její možné minimální úrovně 15 % (a této možnosti výše základní sazby využívá Lucembursko) až do 27 % (Maďarsko), průměr za všechny státy Evropské unie převyšuje o něco málo 21 %.

Sazby DPH členských států EU k lednu 2013

	super snížená sazba	snížená sazba	základní sazba	mezi-sazba
Belgie	-	6 % / 12 %	21 %	12 %
Bulharsko	-	9 %	20 %	
ČR	-	15 %	21 %	
Dánsko	-	-	25 %	
Německo	-	7 %	19 %	
Estonsko	-	9 %	20 %	
Řecko	-	6,5 % / 13 %	23 %	
Španělsko	4 %	10 %	21 %	
Francie	2,1 %	5,5 % / 7 %	19,6 %	
Irsko	4,8 %	9 % / 13,5 %	23 %	13,5 %
Itálie	4 %	10 %	21 %	
Kypr*	-	5 % / 8 %	17 %	
Lotyšsko	-	12 %	21 %	
Litva	-	5 % / 9 %	21 %	
Lucembursko	3 %	6 % / 12 %	15 %	12 %
Maďarsko	-	5 % / 18 %	27 %	
Malta	-	5 % / 7 %	18 %	
Nizozemsko	-	6 %	21 %	
Rakousko	-	10 %	20 %	12 %
Polsko	-	5 % / 8 %	23 %	
Portugalsko	-	6 % / 13 %	23 %	13 %
Rumunsko	-	5 % / 9 %	24 %	
Slovinsko	-	8,5 %	20 %	
Slovensko	-	10 %	20 %	
Finsko	-	10 % / 14 %	24 %	
Švédsko	-	6 % / 12 %	25 %	
UK	-	5 %	20 %	

Zdroj: Evropská komise, VAT Rates Applied in the Member States of the European Union, * Kypr má v plánu 14. ledna 2013 zvýšit základní sazbu o jeden procentní bod na 18 %

Česká republika má dvě sazby DPH – sníženou ve výši 15 % a základní 21 %. Tyto sazby jsou platné od 1. 1. 2013. Svým

podpisem toto navýšení schválil 21. prosince 2012 prezident České republiky Václav Klaus v rámci daňového balíčku, který prošel o dva dny dříve Poslaneckou sněmovnou. Tento balíček obsahoval, mj. zvýšení obou sazeb daně z přidané hodnoty o jeden procentní bod ze 14 % na 15 % u snížené sazby a z 20 % na 21 % u sazby základní. Snížená sazba je uplatňována např. u potravin, léků, knih, časopisů, novin, hromadné osobní dopravy, vodného, stočného. V rámci zvýšení sazeb však došlo vzhledem k námitkám EU k přesunutí některých zdravotnických potřeb a dětských plen ze snížené do základní sazby. Nynější sazby mají platit v následujících třech letech. V roce 2016, pokud nebude přijata další novela zákona o DPH, by mělo dojít ke sjednocení obou sazeb na 17,5 %.

Dvě sazby kromě České republiky využívají i sousední státy Slovensko (10 %, 20 %), Německo (7 %, 19 %) a Rakousko

(10 %, 20 %). V Polsku mají dvě snížené sazby: 8% na vybrané potraviny, některé zdravotnické zboží, noviny aj. a 5% na knihy a periodika (kromě novin, které už jsou v 8% sazbě).

Česká republika i okolní státy patří výši základní sazby k těm, které jsou těsně pod průměrem za EU. Asi moc nepřekvapí, že jedny z nejvyšších základních sazeb k lednu 2013 jsou ve státech s největší daňovou kvótou (poměr daňového inkasa k HDP) v Dánsku (s už dříve zmiňovanou jednotnou sazbou 25 %) a Švédsku (25 %, dvě snížené sazby 6 % např. na časopisy a tuzemské noviny, hromadnou dopravu a 12 % např. na potraviny a služby spojené s turistickým ruchem).

Pomyslné „vítězství“ za nejvyšší základní sazbu DPH však nemá další severní stát, i když ve Finsku je také vysoká (23 %), ale Maďarsko s 27% sazbou. Vedle této standardní sazby jsou v Maďarsku uplatňovány ještě další dvě snížené ve výši 5 % a 18 %.

VÝVOJ SAZEB DPH V EU

Vedle nejvyšší základní sazby se Maďarsko může „pyšnit“ i dalším nej, a to největším růstem této sazby od ekonomické krize v roce 2008. V tomto roce zde byla ještě standardní sazba DPH na 20 % a pak skokově vzrostla na 25 % v roce 2009 a o další dva procentní body v roce 2012. Nutno však podotknout, že sazbu ve výši 20 % mělo Maďarsko jen v letech 2006 až 2008, v letech 2000 až 2005 tato sazba byla 25 %, takže v rámci ekonomické krize se jen vrátila na svou původní výši. Od roku 2000 nejčastěji měnili základní sazbu DPH v Portugalsku a Irsku, v obou státech to bylo pětkrát. Mohlo by se zdát, že změny v základní sazbě probíhají často, nicméně opak je pravdou. I když příjem z DPH je pro státní pokladny velmi cenný a jeho zvýšení může být jednou ze snadných a rychlých možností, jak stát navýšit svůj daňový výnos, neděje se tak často.

V sedmi členských státech EU (Belgie, Bulharsko, Dánsko, Francie, Lucembursko, Rakousko a Švédsko) ke kroku změn

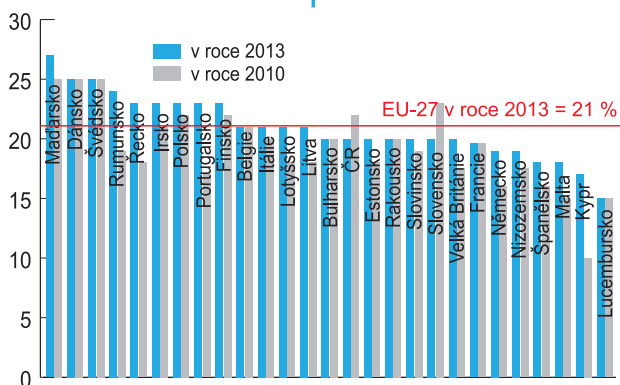
u základní sazby DPH minimálně od roku 2000 nepřistoupily. Na zbylých 20 státech tak v průměru připadají zhruba 2 změny za období 2000–2013 v rámci této sazby. Největší počet změn přinesly roky 2009 a 2010. Státy tak většinou reagovaly na právě probíhající ekonomickou krizi. V roce 2009 zvýšily státy Estonsko, Irsko, Lotyšsko, Litva a Maďarsko své základní sazby DPH. Opačnou cestou a to snížením se vydalo Spojené království (dokonce o 2,5 procentního bodu ze 17,5 % na 15 %), aby se však přidalo v roce 2010 k dalším sedmi členským státům Evropské unie, které zvyšovaly své základní sazby DPH. V Británii se vrátili k 17,5 % a další rok dokonce navýšili o další 2,5 procentního bodu na 20 %. Irsko v roce 2010 opět snížilo svou standardní sazbu na hodnotu z roku 2008 (21 %).

Vývoj daně z přidané hodnoty v České republice

V České republice došlo od roku 2000 do 2013 ke třem změnám v rámci standardní sazby DPH, ta poslední se udála 1. ledna 2013. Trend zvyšování základní sazby DPH není jen doménou České republiky (i když naplánována změna na rok 2016 má obě sazby daně z přidané hodnoty sjednotit ve výši 17,5 %, což vlastně základní sazbu sníží), ale postupné navýšování standardní sazby je patrné i za celou Evropskou unii.

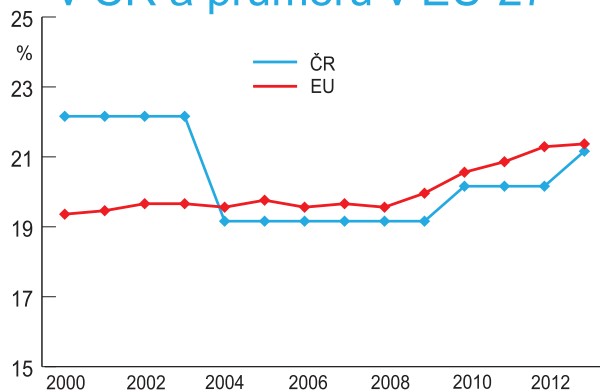
V České republice byla daň z přidané hodnoty zavedena 1. ledna 1993. Do 31. prosince 1992 se na zboží uplatňovala daň z obrátu. Zajímavostí je, že nově zavedená základní sazba DPH (23 %) z roku 1993 byla nejvyšší a snížená sazba (5 %) nejnižší za dobu trvání samostatné České republiky. Daň od té doby prošla řadou změn, ať už se to týkalo výše jednotlivých sazeb či určení zboží a služeb, do které z těchto sazeb budou náležet. Standardní sazba se od té doby měnila 4krát a nejvyšší změna byla provedena k 1. květnu 2004, kdy byla snížena z 22 % na 19 %, což taky

Vývoj základních sazeb DPH v Evropské unii

Zdroj: Evropská komise, DG TAXUD

Vývoj základní sazby DPH v ČR a průměru v EU-27

Zdroj: Eurostat, vlastní zpracování, vždy k začátku dané roku

představovalo její nejnižší úroveň, poté už jen rostla až na dnešní úroveň 21 %. Snížená sazba zůstávala až do roku 2008 na stejné úrovni jako při zavedení. Následně prošla čtyřmi navýšeními (dvakrát dokonce o čtyři procentní body) až na 15 %, což ji řadí mezi jednu z nejvyšších v rámci členských států Evropské unie.

Přehled vývoje DPH v České republice

Platnost	Snížená sazba	Základní sazba
01. 01. 1993 – 31. 12. 1994	5 %	23 %
01. 01. 1995 – 30. 04. 2004	5 %	22 %
01. 05. 2004 – 31. 12. 2007	5 %	19 %
01. 01. 2008 – 31. 12. 2009	9 %	19 %
01. 01. 2010 – 31. 12. 2011	10 %	20 %
01. 01. 2012 – 31. 12. 2012	14 %	20 %
01. 01. 2013 –	15 %	21 %

Zdroj: VAT Rates Applied in the Member States of the EU

VÝZNAM DPH V SOUSTAVĚ DAŇOVÝCH SYSTÉMŮ EU A ZÁVĚREČNÉ SHRNTÍ

Nepřímé daně (DPH) v % z celkového zdanění

	2000	2010
Belgie	15,9	16,2
Bulharsko	26,4	33,7
Česká republika	18,4	20,6
Dánsko	19,4	20,7
Německo	16,6	19,1
Estonsko	27,2	25,7
Irsko	23,1	22,9
Řecko	20,9	23,2
Španělsko	18,1	17,2
Francie	16,9	16,5
Itálie	15,6	14,7
Kypr	18,2	25,8
Lotyšsko	23,9	24,3
Litva	25,2	29,3
Lucembursko	14,3	16,4
Maďarsko	22,3	23,0
Malta	21,0	23,3
Nizozemsko	17,3	18,7
Rakousko	18,8	18,9
Polsko	21,3	24,5
Portugalsko	24,6	24,8
Rumunsko	21,4	28,6
Slovinsko	23,1	22,4
Slovensko	20,4	22,6
Finsko	17,4	20,1
Švédsko	16,7	21,3
Spojené království	17,9	18,5
EU-27 (vážený průměr)	17,3	18,3

V mnoha zemích Evropské unie je trend zvyšování nepřímých daní, zvláště v posledních letech po propuknutí ekonomické krize, velmi patrný. Tento u členských vlád populární krok je dán do jisté míry i tím, že zvýšení nepřímých daní nemusí mít na domácí ekonomiku takový negativní vliv, jako může představovat zvýšení daní přímých. Daň z přidané hodnoty si tak „ukrajuje“ stále větší koláč z celkového zdanění u mnoha států. U některých z nich je to více jak 25 % z celkového zdanění. Jen od roku 2000 do roku 2010 se zvýšil vážený průměr za Evropskou unii o jeden procentní bod (v České republice o více jak dva procentní body). Vzhledem k tomu, že nejnovější data jsou za rok 2010, kdy docházelo k četnému navýšování sazeb DPH, můžeme usuzovat, že tento poměr se bude i nadále zvyšovat.

Závěrečné shrnutí

Kolem zvýšení daně z přidané hodnoty v Česku se vedly a vedou bouřlivé debaty, přeci jen je to vysoce aktuální téma. Pokud abstrahujeme od správnosti či nesprávnosti tohoto kroku, jak si vlastně vede „naše“ DPH ve srovnání s ostatními členskými státy? Základní sazba daně je dnes v České republice nižší než za jejího zavádění v roce 1993 a její výše se dnes řadí k průměru Evropské unie, snížená sazba však patří k těm nejvyšším. Samozřejmě taky záleží na určení služeb a zboží, do které sazby budou patřit, ale k určitému plusu můžeme počítat i to, že s dvěma sazbami patří náš systém k těm jednodušším, a pokud se uskuteční sjednocení obou sazeb (plánuje se 17,5 % od roku 2016) a jiný stát se k tomuto kroku nepřidá, budeme společně s Dánskem (25 %) jedinými státy s jednotnou sazbou daně z přidané hodnoty.

Rubrika Průvodce podnikáním je součástí poradenského programu „Průvodce podnikáním (nejen) v EU“, který od začátku roku nabízí EU Office České spořitelny. V rámci programu poskytujeme zdarma našim klientům z řad malých a středních podniků informace, jak úspěšně expandovat do zahraničí a jaké je zde čeká podnikatelské prostředí. Více informací o programu naleznete: www.csas.cz/eu. V tomto vydání představujeme Polsko.

POLSKO

Základní údaje

Oficiální název	Republika Polsko (Rzeczpospolita Polska)
Počet obyvatel	38 200 037 (2011)
Rozloha	312 685 km ²
Měna	Złoty (PLN)
Etnické složení	Poláci 96,7 %; Němci 0,4 %; Bělorusové 0,1 %

Zdroj: CIA World Factbook

Polsko znovuobnovilo svou nezávislost po první světové válce. Po druhé světové válce se dostalo do sféry Sovětského svazu. V září 1989 po jednáních u „kulatého stolu“ byla sestavena první nekomunistická vláda ve střední Evropě. Od roku 1999 je členem NATO a od roku 2004 členem Evropské unie.

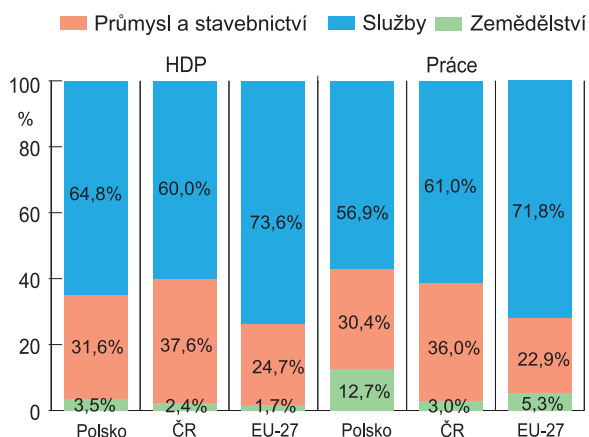
Hlavou státu je prezident volený přímo lidem na 5 let. Zákonodárná moc je svěřena do rukou dvoukomorového parlamentu – Sejmu a Senátu. Sejm se skládá ze 460 poslanců volených poměrným volebním systémem na 4 roky, Senát tvoří 100 senátorů volených většinovým systémem na stejné období.

Struktura hospodářství a zahraniční obchod

V porovnání s evropským průměrem se polská ekonomika vyznačuje vyšším podílem zemědělství a průmyslu. Polské zemědělství zaměstnává více než dvakrát tolik pracovní síly (12,7 %), než je tomu v průměru EU-27.

V zemědělské produkci převažuje pěstování brambor, ovoce a zeleniny, pšenice a chov drůbeže a prasat. Průmyslová výroba se specializuje na strojírenství a chemický průmysl, dále je v Polsku dominantní těžba uhlí.

Sektory národního hospodářství v Polsku (ČR a EU)

Zdroj: Eurostat, HDP za rok 2010, práce za rok 2011

Vývoz tvoří především produkty strojírenského a automobilového průmyslu a zemědělské výrobky. Hlavními exportními partnery jsou Německo s odstupem následované Francií a UK. Dováží se především stroje a dopravní prostředky, chemikálie a meziprodukty. Hlavním dovozcem je Německo, následované Ruskem a Nizozemskem.

Makroekonomický výhled

Polsko patří mezi vítěze finanční krize, jako jediná ekonomika z celé EU se v roce 2009 nepropadla do recese. Růstové tempo si zachovává i v letošním roce, kdy dosavadním tahounem jsou čisté exporty, které v této roli vystřídaly spotřebu domácností. Vyhledky růstu na následující dva roky dle Evropské komise jsou rovněž pozitivní.

Základní makro ukazatele	2011	2012	2013 ^e	2014 ^e
Růst HDP (%)	4,3	2,4	1,8	2,6
Míra nezaměstnanosti (%)	9,7	10,1	10,5	10,3
Inflace (%)	3,9	3,8	2,6	2,4
Deficit veřejných rozp. (% HDP)	-5,0	-3,4	-3,1	-3,0
Veřejný dluh (% HDP)	56,4	55,5	55,8	56,1

Zdroj: Evropská komise; ^e - odhad Evropské komise

Veřejný dluh země se drží těsně pod „maastrichtskou hladinou“ 60 % HDP. Roční deficity veřejných financí se z hodnot okolo 8 % HDP (2010) blíží k 3% hranici. V zemi nejsou patrné ani žádné výrazné inflační tlaky a nerovnováha nehrozí ani z bilance vůči zahraničí; běžný účet je sice v deficitu, ale hodnota mezi 3–4 % HDP nepředstavuje riziko.

Trh práce

Základní ukazatele trhu práce		
Míra nezaměstnanosti (2011)	9,7 %	
Produktivita práce k Ø EU (2010)	55,7 %	
Minimální měsíční mzda (1H/2012)	353 EUR	
Ø měsíční náklady práce v odvětvích (2010)	Polsko	ČR
Zpracovatelský průmysl	962 €	1 303 €
Velkoobchod a maloobchod	935 €	1 350 €
Doprava a skladování	1 057 €	1 346 €
Ubytování, stravování a pohostinství	699 €	835 €
Informační a komunikační činnosti	2 001 €	2 616 €

Zdroj: Eurostat

Míra nezaměstnanosti, která v minulosti v Polsku dosahovala i 20% hodnot je již dávno minulostí a nyní se pohybuje zhruba na úrovni průměru EU-27. Produktivita práce jen o pár procentních bodů překonává polovinu průměru EU. Minimální mzda je zde nyní mírně vyšší než v ČR. Oproti tomu měsíční náklady práce jsou zde stále nižší než v tuzemsku. Například ve zpracovatelském průmyslu je zaměstnávání polských pracovníků v průměru o čtvrtinu levnější než jejich českých protějšků.

Základy pracovního práva

V Polsku je možné uzavřít pracovní smlouvu na dobu určitou i neurčitou, na dobu vykonání určité činnosti a na zástup. Všem těmto druhům pracovních smluv může předcházet pracovní smlouva na zkušební období, která však může být uzavřena pouze jednou a v maximální délce 3 měsíců.

Výpovědní lhůta činí od 2 týdnů po 3 měsíce podle délky trvání pracovního poměru. V zákonných důvodech (např. hrubé porušení pracovních povinností, ztráta oprávnění nutných k výkonu práce) je možno zaměstnance propustit okamžitě bez výpovědní lhůty.

Pracovní doba činí standardně 8 hodin denně a průměrně 40 hodin týdně. Práce přesčas nesmí přesáhnout 150 hodin v kalendářním roce a týdenní pracovní doba nesmí překročit 48 hodin týdně. V případě méně než 10 opracovaných let přísluší zaměstnanci 20 dnů dovolené, nad 10 let pak má nárok na 26 dní dovolené ročně.

Základy obchodního práva

Společnost s ručením omezeným (sp. z o. o.) je pro zahraniční investory nejatraktivnější právní formou podnikání. Založit ji mohou jeden či více společníků a minimální základní kapitál zde na společníka činí 50 PLN (cca 285 CZK), za celou společnost pak stonásobek této částky.

U akciové společnosti je minimální základní kapitál 100 tisíc PLN (570 tisíc CZK) a může ji založit také jedna či více osob.

Proces založení průměrně velké společnosti s ručením omezeným v Polsku trvá přibližně jeden měsíc, skládá se z šesti procedur a celkové náklady jsou závislé na výši základního jmění. Pohybují se v jednotkách tisíc zlotých.

Právní forma	Minimální kapitál
Veřejná obchodní společnost (sp.j.)	není stanoven
Komanditní společnost (sp.k.)	není stanoven
Společnost s ručením omezeným (sp. z o.o.)	5 000 PLN
Akciová společnost (sp.a.)	100 000 PLN
Evropská společnost (SE)	120 000 EUR

Zdroj: Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych

Hlavní daně a vedlejší náklady práce

Sazba daně z příjmů právnických osob je plošná ve výši 19 %. Existuje i 50% sankční sazba této daně, v případě že dojde k podhodnocení daňové povinnosti provázanými subjekty (např. u vnitřních převodních cen v holdingu). Sazba srážkové daně z dividend představuje rovněž 19 %.

U daně z příjmů jednotlivců zachovává Polsko stále progresi: existují dvě příjmová pásma, ke kterým se vážou sazby 18 % a 32 %. Základní sazba DPH je 23 %, vedle této základní sazby jsou stanoveny ještě dvě snížené sazby DPH: 8 % a 5 %. Na sociální zabezpečení přispívají zaměstnanci 13,71 % z hrubé mzdy a zaměstnavatelé odvádějí 17,48–20,14 %.

Daň/odvod	Sazba
Korporátní daň	19 %
Daň z dividend nerezidentům	19 %
Daň z příjmu jednotlivců (progresivní daň)	18/32 %
DPH (základní/snížené sazby)	23 / 8 / 5 %
Sociální a zdravotní pojištění - zaměstnanec	13,71 %
Sociální a zdravotní pojištění - zaměstnavatel	17,48–20,14 %

Zdroj: Oddělení propagace obchodu a investic Velvyslanectví Polské republiky v Praze

Energetika

Polská orientace na těžbu uhlí se projevuje i ve složení jeho energetického mixu – téměř devět desetin elektrické energie se vyrobí z tuhých paliv (v ČR o něco více než polovina).

Ceny elektrické energie pro průmyslové odběratele jsou v Polsku zhruba o 15 % nižší než v České republice, rozdíl v cenách zemního plynu je minimální.

Ø velkoobchodní ceny v 1H/2012	Polsko	ČR
Elektrická energie (EUR/kWh)	0,0869	0,1028
Zemní plyn (EUR/GJ)	9,36	9,31

Zdroj: Eurostat, ceny bez DPH

Investiční pobídky

Polsko se také účastní středoevropských závodů v lákání zahraničních investorů. Nabízené investiční pobídky lze rozdělit na tři oblasti: podpora v nosných sektorech ekonomiky (např. automobilový průmysl, letectví, biotechnologie, R&D), speciální ekonomické zóny se speciálními podmínkami pro zde působící investory bez ohledu na sektor působnosti (např. daňové úlevy) a místní podpora ze strany obcí.

Míra veřejné podpory pro velké podniky (nad 250 zaměstnanců) se pohybuje od 30 % do 50 % investice v závislosti na regionu. U středně velkých společností o 10 procentních bodů více, u malých podniků o dalších 10 procentních bodů více.

Výlet do historie nás v každém čísle Měsíčníku EU aktualit provází vývojem Evropské unie. Tato část navazuje na předchozí číslo Měsíčníku EU aktualit a představuje další změny, které přinesla Maastrichtská smlouva (Hospodářská a měnová unie, Občanství EU atd.) a též je věnována pozornost další smlouvě - Amsterodamské, která přinesla řadu dalších změn, ale hlavní očekávání nenaplnila.

EVROPSKÉ ZAKLÁDÁČÍ SMLOUVY ANEB MAASTRICHTSKÁ A AMSTERODAMSKÁ SMLOUVA

V předchozím čísle jsme si představili změny, které přinesla Maastrichtská smlouva (pilířová struktura a posílení pravomocí Evropského parlamentu), v tomto čísle doplňujeme další změny, které přinesla.

Hospodářská a měnová unie (HMU)

Problematikou hospodářské a měnové unie se Evropská rada zabývala již koncem 80. let minulého století. Právě otázka vytváření hospodářské a měnové unie byla zahrnuta do Smlouvy o EU, která podrobně stanovila plán etap a pravidla vytváření HMU. Byly stanoveny celkem tři etapy od roku 1990 do roku 2002.

Občanství Unie

Občané v celé Evropské unii získali v Maastrichtské smlouvě ke státní příslušnosti jednotlivých členských států i občanství Unie. Tím jako občané EU získali:

- právo na svobodu pohybu a usazení se kdekoli v Unii;
- právo volit a být volen do obecní samosprávy a do Evropského parlamentu v místě bydliště;
- právo na diplomatickou a konzulární ochranu orgány jakéhokoli členského státu Unie, v případě, že členský stát příslušníka Unie není v třetí zemi konzulárně nebo diplomaticky zastoupen;
- právo petiční a právo obracet se na Evropského ombudsmana.

Ostatní

- **Změna názvu Evropského hospodářského společenství na Evropské společenství** – touto změnou byl potvrzen neekonomický význam Evropského společenství. Evropské společenství již nebylo primárně založeno jen na hospodářské spolupráci, ale kladlo si i bezpečnostní a politické cíle.
- **Zásada subsidiarity** – stanovuje, že veškeré rozhodování má být přijímáno co nejbližší občanům EU, tedy na lokální, regionální a národní úrovni. Evropská unie má pak jednat v těch otázkách, kde může být snadněji dosaženo cílů na úrovni společenství než na vnitrostátní úrovni.
- **Výbor regionů** – Maastrichtská smlouva ustavila Výbor regionů jakožto poradní orgán Evropské unie, jehož cílem bylo zapojit regiony do legislativního procesu.

Amsterodamská smlouva

Amsterodamská smlouva byla podepsána v říjnu roku 1997, v platnost vešla v květnu 1999. Jejím původním cílem byla reforma evropských institucí z důvodu plánovaného rozšiřování Evropské unie o země střední a východní Evropy. Tento cíl se

však ve smlouvě nepodařilo naplnit a řešila jej až následující zakládací Smlouva z Nice.

Hlavní cíle, které si kladla Amsterodamská smlouva:

- **zaměstnanost a občanská práva EU** se měla dostat do středu pozornosti EU;
- **odstranění posledních překážek volného pohybu osob a posílení bezpečnosti** – přesun politik týkajících se volného pohybu osob z III. pilíře do I. pilíře EU na nadnárodní úroveň;
- **snaha zesílit hlas EU ve světě a upevnit postavení v mezinárodních vztazích** – vytvoření Vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku;
- **reforma evropských institucí** z důvodu plánovaného rozšíření o velký počet zemí z východní a střední Evropy – v tomto bodě však nepřinesla výrazné změny.

Změny, které přinesla:

- **zavedení konceptu posílené spolupráce** – tzv. diferencovaná/stupňovitá integrace – polovina členských států se mohla dohodnout na spolupráci v určité oblasti (víceerychlostní Evropa);
- **větší pravomoci pro Parlament** – získal pravomoc schvalovat předsedu Evropské komise a procedura spolurozhodování byla zavedena v několika dalších oblastech;
- **změna systému zastoupení členských států** v Komisi, Parlamentu a Radě;
- **začlenění Schengenského acquis** – prostřednictvím Protokolu o začlenění Schengenského acquis do rámce EU.

Statistické okénko

Statistické okénko zobrazuje důležité makroekonomické ukazatele všech 27 členských zemí Evropské unie. Zahrnuje ukazatele ekonomické výkonnosti (růst HDP, HDP v PPS per capita k průměru EU), fiskální stability (saldá veřejných rozpočtů k HDP a veřejného dluhu k HDP), cenové charakteristiky (úroveň cenové hladiny k průměru EU) a saldo běžného účtu k HDP. Pro srovnání jsou v tabulce i data za celou EU. Zdrojem dat je Eurostat.

Klíčové ekonomické ukazatele

v %	Růst HDP				HDP v PPS per capita k ø EU				Cenová hladina k ø EU			
	2008	2009	2010	2011	2008	2009	2010	2011	2008	2009	2010	2011
Belgie	1,0	-2,8	2,4	1,8	116,0	118,0	119,0	119,0	110,3	112,2	111,2	111,0
Bulharsko	6,2	-5,5	0,4	1,7	43,0	44,0	44,0	46,0	49,4	51,2	50,9	49,4
ČR	3,1	-4,5	2,5	1,9	81,0	83,0	80,0	80,0	77,3	73,0	75,6	76,5
Dánsko	-0,8	-5,7	1,6	1,1	125,0	123,0	128,0	125,0	139,7	142,8	141,3	143,5
Německo	1,1	-5,1	4,2	3,0	116,0	115,0	119,0	121,0	103,5	106,8	104,4	103,2
Estonsko	-4,2	-14,1	3,3	8,3	69,0	63,0	63,0	67,0	76,7	77,2	76,3	77,9
Irsko	-2,1	-5,5	-0,8	1,4	132,0	130,0	129,0	129,0	129,7	125,4	118,1	116,3
Řecko	-0,2	-3,1	-4,9	-7,1	93,0	94,0	87,0	79,0	91,7	94,8	95,7	95,6
Španělsko	0,9	-3,7	-0,3	0,4	104,0	103,0	99,0	98,0	95,1	97,6	97,0	97,2
Francie	-0,1	-3,1	1,7	1,7	107,0	109,0	108,0	108,0	110,7	112,1	110,7	110,2
Itálie	-1,2	-5,5	1,8	0,4	104,0	104,0	101,0	100,0	102,4	104,7	103,0	104,4
Kypr	3,6	-1,9	1,3	0,5	99,0	100,0	97,0	94,0	87,7	89,6	89,5	88,9
Lotyšsko	-3,3	-17,7	-0,9	5,5	58,0	54,0	54,0	58,0	75,0	75,9	73,2	73,8
Litva	2,9	-14,8	1,5	5,9	61,0	55,0	57,0	66,0	66,0	66,9	65,0	65,8
Lucembursko	-0,7	-4,1	2,9	1,7	263,0	255,0	267,0	271,0	117,2	121,4	122,0	123,0
Maďarsko	0,9	-6,8	1,3	1,6	64,0	65,0	65,0	66,0	69,4	63,1	64,6	64,4
Malta	3,7	-2,4	2,7	1,6	79,0	83,0	85,0	85,0	77,4	77,9	77,4	77,9
Nizozemsko	1,8	-3,7	1,6	1,0	134,0	132,0	131,0	131,0	104,1	107,7	108,3	108,2
Rakousko	1,4	-3,8	2,1	2,7	124,0	125,0	127,0	129,0	105,1	107,8	105,3	106,4
Polsko	5,1	1,6	3,9	4,3	56,0	61,0	63,0	64,0	69,2	58,1	61,2	59,3
Portugalsko	0,0	-2,9	1,9	-1,6	78,0	80,0	80,0	77,0	87,9	89,1	87,7	87,1
Rumunsko	7,3	-6,6	-1,1	2,2	47,0	47,0	47,0	49,0	63,1	57,5	59,5	60,3
Slovinsko	3,4	-7,8	1,2	0,6	91,0	87,0	84,0	84,0	82,8	87,8	86,9	85,8
Slovensko	5,8	-4,9	4,4	3,2	73,0	73,0	73,0	73,0	69,8	73,1	71,2	72,4
Finsko	0,3	-8,5	3,3	2,7	119,0	114,0	113,0	114,0	120,7	123,9	123,0	124,7
Švédsko	-0,6	-5,0	6,6	3,7	124,0	120,0	124,0	127,0	112,9	107,5	121,8	126,4
Velká Británie	-1,0	-4,0	1,8	0,9	113,0	111,0	111,0	109,0	103,0	96,7	100,8	102,0
EU	0,3	-4,3	2,1	1,5	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

v %	Saldo veř. rozpočtů k HDP v %				Veřejný dluh k HDP v %				Saldo běžného účtu k HDP			
	2008	2009	2010	2011	2008	2009	2010	2011	2008	2009	2010	2011
Belgie	-1,0	-5,5	-3,8	-3,7	89,2	95,7	95,5	97,8	-1,3	-1,4	1,9	-1,4
Bulharsko	1,7	-4,3	-3,1	-2,0	13,7	14,6	16,2	16,3	-23,1	-8,9	-1,5	0,3
ČR	-2,2	-5,8	-4,8	-3,3	28,7	34,2	37,8	40,8	-2,1	-2,4	-3,9	-2,8
Dánsko	3,2	-2,7	-2,5	-1,8	33,4	40,6	42,9	46,6	2,9	3,4	5,9	5,6
Německo	-0,1	-3,1	-4,1	-0,8	66,8	74,5	82,5	80,5	6,2	5,9	6,0	5,7
Estonsko	-2,9	-2,0	0,2	1,1	4,5	7,2	6,7	6,1	-9,2	3,4	2,9	2,1
Irsko	-7,4	-13,9	-30,9	-13,4	44,5	64,9	92,2	106,4	-5,7	-2,3	1,1	1,1
Řecko	-9,8	-15,6	-10,7	-9,4	112,9	129,7	148,3	170,6	-14,9	-11,2	-10,1	-9,9
Španělsko	-4,5	-11,2	-9,7	-9,4	40,2	53,9	61,5	69,3	-9,6	-4,8	-4,5	-3,5
Francie	-3,3	-7,5	-7,1	-5,2	68,2	79,2	82,3	86,0	-1,7	-1,3	-1,6	-2,0
Itálie	-2,7	-5,4	-4,5	-3,9	106,1	116,4	119,2	120,7	-2,9	-2,0	-3,5	-3,1
Kypr	0,9	-6,1	-5,3	-6,3	48,9	58,5	61,3	71,1	-15,6	-10,7	-9,8	-4,7
Lotyšsko	-4,2	-9,8	-8,1	-3,4	19,8	36,7	44,5	42,2	-13,1	8,6	2,9	-2,2
Litva	-3,3	-9,4	-7,2	-5,5	15,5	29,3	37,9	38,5	-12,9	3,7	0,1	-3,7
Lucembursko	3,2	-0,8	-0,8	-0,3	14,4	15,3	19,2	18,3	5,4	7,2	8,2	7,1
Maďarsko	-3,7	-4,6	-4,4	4,3	73,0	79,8	81,8	81,4	-7,3	-0,2	1,1	0,9
Malta	-4,6	-3,9	-3,6	-2,7	62,0	67,6	68,3	70,9	-5,0	-7,5	-5,0	-0,3
Nizozemsko	0,5	-5,6	-5,1	-4,5	58,5	60,8	63,1	65,5	4,3	5,2	7,7	9,7
Rakousko	-0,9	-4,1	-4,5	-2,5	63,8	69,2	72,0	72,4	4,9	2,7	3,4	0,6
Polsko	-3,7	-7,4	-7,9	-5,0	47,1	50,9	54,8	56,4	-6,6	-3,9	-5,1	-4,9
Portugalsko	-3,6	-10,2	-9,8	-4,4	71,7	83,2	93,5	108,1	-12,6	-10,9	-10,0	-6,5
Rumunsko	-5,7	-9,0	-6,8	-5,5	13,4	23,6	30,5	33,4	-11,5	-4,2	-4,4	-4,4
Slovinsko	-1,9	-6,0	-5,7	-6,4	22,0	35,0	38,6	46,9	-6,2	-0,7	-0,6	0,0
Slovensko	-2,1	-8,0	-7,7	-4,9	27,9	35,6	41,0	43,3	-6,2	-2,6	-3,7	0,1
Finsko	4,4	-2,5	-2,5	-0,6	33,9	43,5	48,6	49,0	2,6	1,8	1,5	-1,6
Švédsko	2,2	-0,7	0,3	0,4	38,8	42,6	39,5	38,4	9,1	6,7	6,7	6,5
Velká Británie	-5,1	-11,5	-10,2	-7,8	52,3	67,8	79,4	85,0	-1,4	-1,5	-3,3	-1,9
EU	-2,4	-6,9	-6,5	-4,4	62,2	74,6	80,0	82,5	-2,1	-1,0	-0,7	-0,5

Tato publikace je považována za doplňkový zdroj informací našim klientům i nejširší veřejnosti. Na informace uvedené v ní nelze pohlížet tak, jako by šlo o údaje nezvratné a nezměnitelné. Publikace je založena na nejlepších informačních zdrojích dostupných v době tisku. Použité informační zdroje jsou všeobecně považované za spolehlivé, avšak Česká spořitelna, a.s. ani její pobočky či zaměstnanci neručí za správnost a úplnost informací. Autoři považují za slušnost, že při použití jakékoliv části tohoto dokumentu, bude uživatelem tento zdroj uveden.

Některé obrázky použité v této publikaci pochází z audiovizuální knihovny Evropské komise.

Vydáváno pod evidenčním číslem Ministerstva kultury ČR: MK ČR E 16338, ISSN on-line: 1801-5042, ISSN tisk: 1801-5034.

